

N° 207. Landsthingets Forhandlinger.

3241

Eneste Best. af Lovf.

at Indrykkelsen skal ske i Berlingste Tidende og udenfor Sjælland tillige i Stiftstidenderne, og dermed vil det have sin Forblivende, indtil en ny Lov udkommer om dette Forhold. — Dernæst er der foregaaet en Forandring i § 53, idet man i Folketinget har ment, at der var Anledning til at forlange, at den midlertidige Bestyrer, som bestiftes strax ved Voets Overtagelse, skulde være i Besiddelse af de samme Egenstaber, som vare foreskrevne for Kurator, altsaa at han ikke blot skulde være en uberygtet, vederhæftig og forretningskyndig Mand, men at han heller ikke maatte være Syldnærens Nærbeslagtede eller Besvøgede, eller — og det har navnlig praktisk Betydning — maatte staa i Tjenesteforhold til Stiftsretten eller dens enkelte Medlemmer. Det er altsaa en Bestemmelse, hvis praktiske Betydning fornemmeligt bliver den, at den udelukker Rejsbetjentenes Kontorbetjente og Juldmægtige fra at kunne bruges som midlertidige Bestyrere. Landsthingets Udvalg var i sin Tid opmærksom paa dette Spørgsmaal, men mente dog ikke at burde foreslaa noget Saadant, idet man gif ud fra, at det undertiden kunde være vanskeligt i en Hast at faae en Sagfører eller saadan Mand, og at det derfor kunde være rigtigt at lade det være frit at bruge Hvemsomhelst, altsaa ogsaa en Juldmægtig, som midlertidig Bestyrer, hvortil Lovforslaget — som det vil erindres — gif ud paa, at Kurator ikke maatte være en Mand, der stod i personligt Tjenesteforhold til Stiftsretten eller dens enkelte Medlemmer. Udvalget mener dog ikke at denne Forandring har den Betydning, at man af den Grund burde modsette sig Lovforslaget. Praktisk vil det vistnok stille sig saaledes, at man i Reglen vil vælge den midlertidige Bestyrer til Kurator, og som Følge deraf er det i alt Sald henfigismæssigt, at den Mand, der fra Begyndelsen fungerer som midlertidig Bestyrer, ogsaa har de Egenstaber, at han kan vælges til Kurator, naar Tiden kommer. Fra dette Synspunkt betragter der der Noget, der taler for at holde paa de samme personlige Besty-

86de Møde. Ordentlig Samling 1871-72.

om Konkurs m. m.

3242

gelses for Begges Bedkommende. Som Følge af denne Forandring i § 53 er der foretaget en tilsvarende Forandring i § 66, hvor i Landsthingets Lovforslag Bestemmelserne om disse Egenstaber vare indførte i Forbindelse med Reglerne om Valget af Kurator. — Dernæst er der foretaget en Forandring i § 81, idet nemlig Landsthingsforslaget tilstede Stiftsretten Myndighed baade til at anholde Fallenten og til at afsige Fængslingsdretet over ham, naar Misligheder ere opdagede, som kunne give Anledning til kriminel Forsøgning imod ham, men dette er blevet forandret i det andet Thing, hvor man har ment, at denne Fængslingsmyndighed ikke kunde eller ialtfald ikke burde udøves af Stiftsforvalteren. Som Følge deraf ere de dertil sigtende Bestemmelser gaaede ud, saaledes at det Stiftsforvalteren alene kan gjøre, er at lade den Vaagjældende anholde; de videre fornødne Skridt maa dergaa foretages af den almindelige kriminelle Dommer. Det er en Forandring, som navnligvis ikke har nogen videre Vigtighed, og som vi derfor ikke kunne finde os foranledigede til at modsette os. — Dernæst er der foretaget en Forandring i § 108, og det er en Forandring, som vistnok ikke er uden praktisk Betydning. I § 108 omhandles, som det vil erindres, Betingelserne for, at Evangsafford kan opnåas, og disse Betingelser vare efter Lovforslaget, saaledes som det vedtoges her i Landsthinget: for det Første, at det Mindste $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende i Affordspørgsmaalet stemmeberettigede Forandringshavere have erklæret sig for Affordforslagets Antagelse; og for det Andet, at det samlede Beløb af de Forandringer, hvis Skændehavere antog Affordforslaget, maa udgjøre mindst $\frac{1}{4}$ af alle de Forandringer, som gæve Ret til at deltage i Afstemningen over Affordforslaget. Disse to Betingelser vare foreskrevne, men der er gjort et Tillæg, som gaar ud paa, at hvis Affordforslaget ikke gaar ud paa at tilbyde de simple personlige Kreditorer